

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 177 |

פרשת תזריע תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת תזריע

אשה כי תזריע וילדה זכר (יב, ב). מתחלה מחוייב להיות אשה כי תזריע - בחינת מקבל שהם נקראים מדריגת התחתונים, ומחוייב להתייגע את עצמו ולעבוד את ה' בכל כחו ומוחו בתורה ותפלה באכילה ושתייה הכל רק לעשות למען שמו באהבה, וילך מחיל אל חיל עד שישגי רוממות האל יתברך. וילדה זכר ונעשה מזה הולדת זכר ומגביר הצורה על החומר ויוכל להעלות כל העולם למעלה עד אין סוף.

(בית אהרן קא, ג)

הוצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים (יג, מה). האיש אשר בו הנגע בפנימיות, אז מתלבש ב"לבוש פרומקייט", ובאמת הנגע בתוכו.

(הרה"ק הר"מ מקוברין ז"ל, אמרות משה)

והנה לא הפך הנגע את עינו (יג, נה). פירש האריז"ל כי ידוע (ספר ציריה פ"ב) אין למעלה מעונג ולא למטה מנגע, והנפקא מינה בין נגי'ע לעני'ג, הוא בעי'. כי עני'ג העי' קודם לני'ג, ונגי'ע העי' למטה מני'ג, וצריך להפך מנגי'ע לעני'ג, וזה לא הפך הנגע את עינו פירש העי', ודברי פי חכם חן. ואמרתי כי האמת הכל תלוי בעין, כלומר בעין של אדם כידוע, על כן יש בשחור תמונת איש, להורות כי זה כל האדם, וכל אדם תלוי בעין, וזהו אם העין למעלה, שאינו מסתכל בדברים הנמוכים ובפרט בדברים האסורים רחמנא ליצלן, רק מסתכל למעלה, וכמו שכתוב (דניאל ד, לא) "עיני לשמיא נטלית ומנדעי יתוב עליי", ושורייקא דעינא באובנתא דלבא תלי (ע"ז כח). וזהו עני'ג שאין למעלה ממנו, וזוכה להתענג על ה' בעבודתו יתברך שמו. אבל כשהעין למטה, ומסתכל רחמנא ליצלן בדברים הנמוכים, ובפרט בדברים האסורים, זהו נגי'ע ואין למטה מנגע. (דברי שלום - קוידינוב)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

מזווה

פעם אחת דרש הרה"ק רבי שלמה מקארלין זצוק"ל מענין מזווה מהנשיקה, כי הוא ענין התדבקות והתקשרות, וקודם שיוצאים לשוק צריכים להתעורר ולהתדבק ע"ד אמצא מקום לה' וישק את המזווה, אך מה שיוצאים ומנשק בלא לב מה זה.

(כתבי ר"י ש"ב)

עיטורי קדוש

(הלכות מזווה פ"ו הי"ג), וכך לשונו:

"חייב אדם להזהר במזווה מפני שהיא חובת הכל תמיד. וכל זמן שיכנס ויצא יפגע ביחוד השם שמו של הקדוש ב"ה, ויזכור אהבתו ויעור משנתו ושגיוותיו בהבלי הזמן, וידע שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים אלא ידיעת צור העולם, ומיד הוא חוזר לדעתו והולך בדרכי מישרים.

אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו, וציצית בבגדו, ומזווה בפתחו, מוחזק הוא שלא יחטא שהרי יש לו מזכירין רבים, והן הם המלאכים שמצילין אותו מלחטוא שנאמר חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם".

וכן הוא בטור (סימן רפה ס"א), וכך לשונו:

"מצות עשה לכתוב פרשת שמע והיה אם שמוע, ולקובען על מזוזת הפתח, דכתיב וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, וצריך לזהר מאד בה כמו שאמרו חז"ל כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזווה בפתחו מוחזק הוא שלא יחטא, מפני שיש במזווה יחודו של הקב"ה, ותמיד בבואו ובצאתו יזכור יחודו של הקב"ה, ויתן יראתו על פניו לבלתי יחטא".

נשיקת המזווה

מנהג ישראל תורה לנשק את המזווה בעת שיוצאים ונכנסים לבית. המזווה בבית הינה "מקום לה'", מקום שבו שורה השכינה (עיין ט"ז יו"ד רפט סק"ג). נישוק המזווה מסמל את אהבתנו לה' ואת התדבקותנו והתקשרותנו אליו. וזה אשר בא רבינו לעורר, שבעת שיוצאים לשוק, זמן בו זקוקים לשמירה יתירה ברוחניות ובגשמיות, צריכים אז להתעורר להתדבק אל ה', ובהתעוררות הלב הזאת לנשק את המזווה. ולא לצאת ולנשק את המזווה כמצות אנשים מלומדה, מבלי לעורר את הלב והמחשבה.

מקור למנהג נישוק המזווה מצינו בדברי האריז"ל, ובדבריו מוזכר שבזו העת צריך להתפלל שינצל מיצר הרע, וכך לשונו (כפי שמביא החיד"א בספרו ברכי יוסף על יו"ד סימן רפ"ה סק"ד): "והארי" זצ"ל כתב ניח אצבעו הנקרא אמה על שדי וינשקהו, ויתפלל לה' שישמרנו בשם שדי, וחילופו באותיות המאוזרות תכ"ה, שיצילנו מיצר הרע".

לזכור ייחוד הקב"ה

ואכן טעם מצות מזווה הוא לזכור את ה', כמבואר באר היטב בדברי הרמב"ם

שבת מעין עולם הבא בצ"ל קודש הקדשים בלודמיר ממש כמו בחיים חיותו

להזמנות שבתות ושהייה באמצע השבוע: 02-54-35-660

על ענין של הקדוש הוי. הוא נחשב כנו ששמיים לפני כיום חיים

חבורת 'אש תמיד'

שבת פרשת צ

שבת מרוממת ורבת התעלות ערכו בני חבורת 'אש תמיד' בראשות הגה"צ ר' אריה דוד שטיינהרט שליט"א, בעיר הקודש לודמיר מקום חלקת מחוקק ספון רבינו קודש הקדושים - "ההייליגער" (הקדוש). כך נהגה שם קדשו של רבינו בסלודין בפי חברי החבורה שיח, שמרוב קדושתו הבערת אין מבטאים שם קדשו בפירוש. 'אש תמיד' בלתי פוסקת מלהטת ובערת בקרב בני החבורה, אש של התקשרות עצומה ללא הפסק אל אדונו הקדוש, דער הייליגער. מזה שנים רבות, עוד זמן רב לפני פרסומה של עיר הקודש לודמיר והקמתה משמונה, היה הגרא"ד שליט"א יוקד ובער בקדושתו של ההייליגער, בוער ומלהט אחריו את כל בני החבורה, בהתקשרות אדירה אל האי צדיק העומד ומשמש את צאן מרעיתו כמו בחיים חיותו ממש.

לקראת שבת קודש פרשת צו-פרה, יצאה הבשורה ההיסטורית: 'א שבת ביים הייליגין' - שבת התאחדות והתעלות על אדמת הקודש לודמיר, סמוך ונראה לציון קדשו של רבינו ההייליגער, עבור התורמים הנעלים למען הקמת בית המדרש החדש בעי"ק ירושלים.

לראשונה מזה עשרות שנים, יעלו ויבואו הגרא"ד בצוותא עם בני חבורתו להיכל קדשו של ציון רבינו, לאחר עשרות שנות רצופות כיסופין והתקשרות עצומה אל רבינו הקדוש. נקל לשער את גודל ההתרגשות שפשטה עד מהרה בקרב בני החבורה שיח' בכל מקומות מושבותיהם.

ויהי בליל יום השישי פרשת צו-פרה תשפ"ד, עשרות משתתפי המסע נכנסים ובאים בשערי בית המלון הגדול שע"י 'בית הכנסת אורחים לודמיר'. ההתרגשות הולכת וגוברת מרגע לרגע. הן זוכים הם לדרך על אדמת הקודש לודמיר, אליה נתונים עיניהם וליבם כל הימים בערגה וגעגועים.

ביותר גאתה התרגשותם של הבאים בראותם את המלון הגדול שנרכש, אשר בימים אלה הולך ומחדש את חדריו ומבואותיו, ברוב הדר ונעימות עבור מחלי פניו של רבינו, לצד 'בית רבינו' על כל אגפיו המפוארים.

אשרי עין ראתה את התנופה המבורכת בלודמיר עם הסייעתא דשמיא המיוחדת, רואים בחוש איך הצדיק פועל ומסדר הכל למען יעלו לקראתו עמך בית ישראל, כמו בחיים חיותו.

כלל המשתתפים פנו איש לחדריהם שהיו ערוכים בחן מיוחד ובטוב טעם, ומיד התקבצו לתפילת מעריב בצוותא ולאחר מכן הסבו לסעודה רבתי והכנה דרבה לקראת העלייה לציון הרבי הקדוש ההייליגער ביום המחרת.

בהיות הבוקר, חברי מסע הקודש פונים לעבר מתחם 'בית רבינו' לתפילת שחרית בבית הכנסת. בדרכם אל המקווה אשר במקום, נגלה לעיניהם מתחם 'בחיים חיותו' אשר זה עתה הוקם בס"ד. ברגע אחד הרגישו כאילו שבו מאתיים וחמישים שנה לאחור, בימים ההם כשבת רבינו הקדוש בלודמיר הקדושה.

באר מים עתיק יומין דולה ומשקה מים זכים, על ידי דלי מיוחד העולה ומשתלשל ממעמקי הבור. עגלת נסיעה ישנה ונושנה, עומדת וממתינה לחסידים שיעלו וישבו בה וייסעו אל הצדיק, ועוד שלל מיצגים משובבי עין, הממחישים היטב את המציאות של 'בחיים חיותו', בימים ההם בזמן הזה.

לאחר תפילת שחרית הגיעה עת העלייה לציון. ברעד וברתת קודש צעדו החבראי קדישא במשעולי העיר בואכה אל אוהל רבינו, תיכף יעמדו לפני ההייליגער עמוד האש אשר לפניהם, מקור חיותם כל הימים. עוד רגע יעמדו לפניו כמו בחיים חיותו ממש. שלוה ודממה עמוקות עוטפים את היער השומם שמחוץ לאוהל הקודש, אך בפנים בוער ההיכל כאש הכבשן. הלבבות נפתחים, הלב

נרעד ונרעש. קולות התפילה והתחנונים עולים ובוקעים, ודמעות זולגות בבכי ותחנונים ובהתעוררות גדולה ועצומה.

לאחר מכן נסעו המשתתפים לעיירה בעלזא הסמוכה ללודמיר, שם, כהכנה לקראת שבת קודש בצל ההייליגער, פקדו את ציון קדשו של הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע, מענפיו המפוארים של רבינו ההייליגער, בהיותו תלמיד הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זי"ע, תלמיד רבינו ההייליגער זי"ע.

שבת קודש עילאית עברה על משתתפי המסע היקרים. התפילות הבעורות, סעודות הקודש וכלל סדרי השבת - היו כולם רצופות ומלאות כיסופין, שמחה פנימית, וקרבת אלוקים, דיבורי התחזקות, אהבת חברים וקרבת לבבות באחדות נפלאה, שירה וזמרה וריקודי קודש.

הסעודות היו ערוכות במיטב מעדני השבת, בשר דגים וכל מטעמים, ברוב פאר והרחבה, בשפע רב ובטוב טעם. האורחים היקרים שי' הביעו את התפעלותם הרבה מן השפע הגדול והארגון המשובח על הצד היותר טוב שהעמידו מרכז לודמיר, החל מהאירוח הנפלא בבית המלון ועד ההיכלות המיוחדים אשר בבית רבינו, מוכנים ומזומנים עבור כל אורח, מקווה מפואר, בית המדרש, ועוד ועוד ברמה הכי גבוהה ברוחב לב ובעין טובה.

עם פרוש השבת זכו המשתתפים לשמוע מפי הגה"צ רבי אריה דוד שליט"א דברי הודיה מעומק הלב לבורא יתברך על הזכות העצומה לשהות לראשונה בצל קדשו של ההייליגער, ובמהלך השבת השמיע כל העת מדברותיו ועורר את הקהל על מידת ההשתוות לפני ה', וכך גם נשא דברי חיזוק באמונה תמימה ובטחון איתן בה' יתברך. לאחר הבדלה, פצחו כל הקהל בריקוד סוער שעה ארוכה ברוב שמחה והתלהבות, ולאחר מכן הסבו יחדיו לסעודת מלווה מלכה ולאחריה עלו שוב אל ציון הקודש, שם עמדו הקהל בתחינה ותחנונים בבכיות עצומות והתעוררות גדולה משך כשתי שעות.

מעיד בפניו ר' ח. ה. מעיה"ק ירושלים: "משך כל שהותנו בלודמיר, הרגשנו הערכיית מיוחדת - אורית רוממות וגבהות. ראינו בחוש איך שכלל המשתתפים מתרוממים ומתעלים כפשוטו ממש, ואף אפשר לומר ללא ספק שבסימו של המסע הקדוש היה ניכר שינוי מבורך לטובה על כולם בלי יוצא מן הכלל! כולם השתנו, התרוממו והזדככו בזכותו הכבירה של רבינו ההייליגער..."

גם על עצמי יכול אני להעיד, כי מאז שהתוודעתי לאורו הגדול של הרבי ההייליגער ולעובדה שכוחו קיים כבחיים חיותו - ניצתה בי אש חזקה והשתוקקות מופלאה להגיע לציונו. ובמהלך כל הדרך ראיתי סייעתא דשמיא מופלאה שהביאה אותי עד הנה, וכל העת זוכה אני לראות גילויים מיוחדים וקשר עז ההולך ומתחזק אל הצדיק, התעוררות הלב שלא הייתי רגיל אליה עד כה, ועוד כמה וכמה דברים מופלאים.

כי הצדיק ההייליגער אינו צדיק שהסתלק מאיתנו לפני מאתיים ושלושים שנה ואיננו - אלא כוחו קיים והוא משפיע עלינו כמו בחיים חיותו - כפי שהעידו הצדיקים, וכל מי אשר מתקשר אל הצדיק ונאחז בקדושתו, זוכה לראות פלאות וישועות! עוד כשהיינו בדרך חזרה מן המסע הבלתי נשכח - כבר זכינו לראות ישועות עצומות מעל דרך הטבע אצל כמה מן המשתתפים!

זהו אור מופלא, רבינו שמשפיע עלינו רוחניות וגם גשמיות כמו בחיים חיותו, מעיין של ישועות מעל הטבע, אשרי מי שבא לכאן לעיר הקודש לודמיר אל רבינו ההייליגער!..

הדוב שברה בזכות הביטחון

שליט"א במעלתו של היום הקדוש ובגדולתו של בעל ההילולא ההייליגער זיע"א. על שולחנו של הגרא"ד מונח פלאפון, דרכו מאזינים בני החבורה הדרים בנקודות שונות על פני העולם, ממרחק יישובי; הם בחוצה לארץ הקדוש, אך ליבם כאן בבית המדרש תחת כנפיו של ההייליגער הקדוש בעל ההילולא.

ר' חיים, אחד מבני החבורה מדרי ארה"ב, מצוי היה באותה עת על אחד ההרים, בקאנטרייס, למנוחה ושלווה, כדרכם של יהודי ארה"ב בשלהי ימי הקיץ. ישב ר' חיים והטה אוזנו אל הטלפון, והזין את נפשו ורוחו מהני דיבורין קדישין ועובדות קודש מההייליגער בעל ההילולא.

ככלות הסעודה סגר ר' חיים את הטלפון מלא וגדוש בחיזוק והתרוממות. חשקה נפשו לצאת אל השדה ולשוח בדד עם בוראו אהבו.

עלטה עבה כיסתה את הגבעה הסמוכה לדירת האירוח. ר' חיים טיפס ועלה בזהירות עד אשר מצא מקום שקט, שם החל לשוח לפני קונו, כבן לפני אביו. לפתע נשמע רחש מכיוון מעלה. תחילה לא התייחס ר' חיים לכך, אלא שהקולות הלכו ותכפו עד שנפלה ההכרה בראשו:

אלו צעדים של חיה ההולכת ומתקרבת.

ר' חיים שלף פנס שהיה בכיסו ושלה אור קלוש לעבר הגבעה שמעליו. המראה שנגלה לעיניו גרם לדמו לקפוא בעורקיו. דוב ענק בגובה כשני מטרים הולך ומתקדם לעברו. צעדיו של הדוב איטיים

אך כבדים ונחושים. לברוח כבר אי אפשר. מה עושים? התנער לפתע ר' חיים וחשב בליבו: מה היה עושה רבינו ההייליגער, בעל ההילולא, במצב שכזה? הרי מיד היה מתחזק באמונה איתנה שאין עוד מבלעדי הבורא יתברך!

עצם ר' חיים עיניו בחזקה ושינן לעצמו מתוך בטחון עז ומוחלט: "הבורא יתברך הוא המנהיג היחידי של העולם, הוא בורא ועושה הכל, ואין שום חיה או בריה

יכולה להרע לי, כי הקב"ה אין עוד מלבדו!"

כך אימץ ר' חיים את לבבו, דוחה ומתעלם בכוחות גדולים מן הסכנה הקרבה אליו, ומשנן בחזקה את הדברים.

סיים ר' חיים את דיבורי האמונה העצומים ופתח לרגע את עיניו לכיוונו של הדוב. באותו רגע הבחין איך הדוב האימתני סב על עקביו באחת ומסתלק מן המקום...

המעשה המרעיש הגיע עד מהרה אל בני החבריא קדישא שבארץ הקודש, ונוכחו הכל לראות את כוחה של האמונה ושגבו של הבטחון בבורא יתברך, התגלו האות והמופת העצומים בעיצומו של יום ההילולא של רבינו ההייליגער עמוד האמונה. ניסים ונפלאות מעל דרך הטבע ממש כמו בחיים חיותו.

תחושה עילאית נשגבה עמדה בחלל בית המדרש הקטן שברחוב רבי טרפון 16 בבני ברק. כתלי המקום כמו שידרו לכל הנכנס בתוכם כי עת רצון נעלית היא כעת, וכל דקה יקרה מפז.

אין אחד מבין כלל השהים בבית המדרש אשר אין ליבו פועם ברגש. ניצוץ מיוחד קורן על פניו של כל אחד ואחד מהמסובים לסעודה הגדולה לכבודו של היום הקדוש.

יום שני פרשת מטות-מסעי, ליל כ"ב תמוז תשפ"ג.

חבורת 'אש תמיד' הנעלה מסבים יחדיו עם הגאון הצדיק ראש החבורה רבי אריה דוד שטיינהרט שליט"א, לכבודו של היום הקדוש. זה לצד זה יושבים הם, חסידים ואנשי מעשה, תלמידי חכמים מופלגים, לצד יגיעי כפיים קובעי עתים לתורה, אנשי מעלה יודעי ח"ן, לצד פשוטי עם יראי אלוקים. כזה הוא ההרכב של 'אש תמיד', מכל המינים והסגנונות - אך כאיש אחד בלב אחד, באחדות ואחוזה אין סוף. בפשטות מלאה חן, כולם מרגישים שווים לטובה.

לפיד אש גדול מהלך בכל עת לפני חבורת אש תמיד. האי צדיק ושרף אדונו הגדול, רבי שלמה מארלין זי"ע. בהתקשרות עזה מאין כמוה מקושרים בני החבורה אל הצדיק, בכיסופים גדולים ובחרדת קודש. כל כך גדולה היראה בקרב בני 'אש תמיד', עד שאין מעלים על השפתים את שמו הטהור של הרבי, אלא משתמשים בשם 'ההייליגער' (הקדוש).

עשרות שנים עוד בטרם החלה לודמיר לקום מעפרה ושמו הטהור של רבינו החל מתפשט ברחבי העולם, כבר אז היה ראש החבורה הגרא"ד שליט"א מנחיל לשומעי לקחו, החבריא קדישא, את בערת ליבו, חילו ופחדו לפני מרן רבינו ההייליגער. וזאת על אף שאין הגרא"ד ואיש מבני החבורה נמנה על עדת קארלין כלל וכלל, בכל זאת קיימת התקשרות אדירה ביותר אל הצדיק, דבר עילאי, מרומו של עולם, בלתי ניתן להבנה והשגה.

"ההייליגער הוא קודש קודשים!" שוב ושוב ישמעו בני החבורה את הביטוי מפיו של הגרא"ד עם עוד ביטויים נוראים ועצומים על הרבי. וכאשר יהיה מי אשר יבטא מפיו את שמו המפורש של רבינו שלמה הקדוש בנוכחותו, אזי תיכף ומיד יעמוד הגרא"ד על רגליו מגודל הכבוד לקראתו של האי צדיק מלאך אלוקים צב-אות.

יום כ"ב תמוז בקרב בני 'אש תמיד' הוא יום נעלה מעין כמוהו, היום ממנו שואבים חיות וקדושה למשך כל השנה. מפיו של הגרא"ד נשמע פעם כי בכל שנה ושנה ביום הקדוש כ"ב תמוז - מתעוררים הרהורי תשובה גדולים מכוחו של רבינו, ואין שנה אשר אין נעשים בה כמה וכמה בעלי תשובה ביום הנשגב הלזה!...

ישבו אפוא חברי החבורה והסכיתו לדברי החיזוק היוצאים מפי ראש החבורה

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מהו מתחם 'בחיים חיותו' הקדוש, הנמצא בחצר בית רבינו בלודמיר?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נבונה תגורל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת מצורע

הזוכה לפרשת צו שלום ריזמן, בית שמש

אוצרות ומשגים

ישוב אל קרלין, לאחר שיפסקו ההצקות מצד מתנגדיו. וכך רואים אנו מהסכמתו אשר רשם לספר הקדוש 'פתר שם טוב', שם חתם ביד קדשו בזה הלשון: "הק' שלמה מקרלין ולעת עתה בק"ק לאדמיר". אולם, פידוע, לבסוף שם נותר רבינו עד הסתלקותו ושם נמצא ציון קדשו והוא נצב ועומד ומקבל את עמך בית ישראל העולים לפניו, כמו בחיים חיותו ממש.

תחלת השתקעותו של רבינו בלודמיר
בנוסף להפצרותיהם של דרי ווהלין, נוספה גם סבת ההצקות שסבל רבינו שלמה מאת מתנגדיו; בגין שניהם החליט רבינו שלמה הקדוש להעביר את מעון קדשו מקרלין אשר בליטא ללודמיר עיר הקדש אשר בחבל ווהלין.
תחלה התפון רבינו שלמה לקבע את מושבו בלודמיר לתקופה זמנית בלבד, כשלאחריה

בשורה טובה

מנהלי מרכז לודמיר שמחים להודיע, כי מהיום ניתן בס"ד להזמין שבתות בעיר הקודש לודמיר כולל אירוח מלא, סעודות כיד המלך, בית כנסת, מקווה, חדר קפה ושאר כל הצרכים הנמצאים מוכנים ומזומנים עבורכם במלון הגדול ובאגפים השונים אשר בבית רבינו. עולו ואתכנסו אל לודמיר עיר הקודש אל היכל הישועות של רבינו הקדוש, כמו בחיים חיותו!

להזמנות חייגו

למרכז לודמיר: 02-54-35-660